

Kontrakt er den aarlige Afgift (foruden det samme Deputat) 240,000 Kroner for de første 5 Aar og eventuelt 288,000 Kroner for de følgende 5 Aar. Altsaa en forøget aarlig Indtægt for Statskassen af 154,490 Kroner og om 5 Aar eventuelt af 202,490 Kroner.

3) Efter de tidligere Kontrakter skulde Afgiften erlægges ved den paagældende Saisons Udgang; efter den nye Kontrakt skal Afgiften erlægges forud.

Efter at have fremsat disse Oplysninger, skal Udvalget bemærke, at Finantsudvalget ifjor opfordrede Ministeren til at forberede og i god Tid at lade afholde offentlig Auktion, og at man i Grindring om den Fremgangsmaade, der blev fulgt ved den sidste Bortforpagtning, i Statskassens Interesse udtrykkelig maatte værge sig imod en Gjentagelse deraf. Det vil nemlig erindres, at Finantsministeriet ved forrige Bortforpagtning vel — efter Betingelser, hvori navnlig ogsaa fandtes foranstaaende § 15 — lod afholde offentlig Auktion, men desuagtet derefter for et ubetydeligt Overbud bortafforderede Forpagtningen underhaanden. Under Forhandlingen i sidste Samling erklærede Finantsministeren sig enig i, at Bortforpagtningen burde ske ved Auktion. En saadan blev ogsaa, som fremgaaet af Foranførte, afholdt den 15de Juli 1875, ved hvilken det højeste Bud var 210,000 Kr. Men derefter fandt Bortforpagtningen Sted underhaanden, uden fornyet Auktion, ved den anførte Kontrakt af 28de Juli og 2den August 1875. Udvalget har i denne Anledning paa Begjæring modtaget en mundtlig Fremstilling af de Grunde, der have ledet Ministeren til at anvende denne, Fremgangsmaade. Disse Grunde finde nogle Medlemmer (Aberg, Andersen, Dinesen, Ingerslev, Jensen, Scavenius og Tugen) tilfredsstillende, medens andre Medlemmer (Berg, Bojsen, Bønløkke, Dam, Madsen, A. Nielsen og Lauber) vel maa tillægge dem en ikke ringe Vægt, men dog formene, at det, især da Betingelsens § 15 nærmest maa opfattes som et Løfte om ny Auktion, saafremt det første Resultat ikke kunde approberes, vilde have været rigtigere at have givet den Høistbydende Leilighed til at erklære sig over, hvorvidt han vilde binde sig til at byde mindst et lignende Beløb, som der var budt underhaanden, saafremt ny Auktion fandt Sted. Man maa nemlig være af den Mening, at det maa svække Interessesen i Almindelighed til at gjøre Bud paa de af Regjeringen foranstaltede offentlige Auktioner, naar det bliver Regel efter Auktion at besørge Afhændelsen underhaanden.

5) II. B. 1. e. Med Henviisning til Nr. 14 i forrige Aars Betænkning har Udvalget i Skrivelse af 27de December 1875 udbedet sig Oplysning om, hvad Ministeriet har foretaget eller agter at foretage for kraftigere at fremme Skovplantningen paa Hedestænkninger i Sjælland, eventuelt i Forbindelse med Salg af enkelte Skovstænkninger i Nordsjælland. Herpaa har Finantsministeren i Skrivelse af 3die Januar 1876 svaret Følgende:

„I Anledning heraf skal Finantsministeriet ikke undlade at meddele, at med Hensyn til uvidede Skovkulturer paa Hedestænkninger i Sjælland, hvorpaa Ministeriet havde sin Opmærksomhed henvendt forinden den omtalte Betænkning, har man ifølge tidligere Beslutning ladet Skovtagator Lütken og Plantør Jensen-Lusch i Begyndelsen af sidste Sommer bivaane Anvendelsen af Dampplow til Forberedelse af Skovkultur paa Hedebund i Hammer. Efter Modtagelsen af den derover afgivne Indberetning — som man vedlægger for det Tilfælde, at det mulig maatte interessere Udvalget at gjøre sig bekendt med den, og som efter Afbenyttelsen bedes behagelig tilbagefendt — har Sagen i Ministeriet været taget under Overveielse og Forhandling med vedkommende Overførster, ligesom der ogsaa har foreligget Ministeriet Tilbud dels om Levering af Dampplow, dels om Udførelse af Damppløining i Entreprise; men Resultatet er blevet, at Ministeriet er kommet til den bestemte Overbevisning, at en saadan Kulturmaade idetmindste for Tiden vil blive saa kostbar under saadanne Forhold, som der med Rimelighed kan gjøres Regning paa, at den allerede af den Grund ikke nu kan anbefales. Medens Behandlingen og Tilplantningen af de i Statens Eie værende Plantagearealer, derunder indbefattet det nylig erhvervede paa Sjørup Hede, søges fremmet saa livligt, som de forhaanden værende personelle Kræfter m. m. tillade det, og Opmærksomheden derved er rettet paa at vinde Erfaringer med Hensyn til den for de forskellige Lokaliteter hensigtsmæssigste og billigste Fremgangsmaade, hvilke senere ville kunne komme til Anvendelse, har Ministeriet saaledes maattet nære overveie Betænkningens ved forinden at optage Tanken om en saadan kraftig Udvikling af Skovplantningen paa Heden, som vilde medføre Oprettelsen af et eller flere nye Plantage-distrikter, og til at søge Bevilling til en forholdsvis mindre Udvidelse af de allerede forhaandenværende Distrikter har der hidtil ikke været Leilighed.

Hvad angaar et muligt Salg af Skovstænkninger i Nordsjælland, da har Ministeriet ikke foretaget noget Skridt i en saadan Retning.“

Finantsudvalget tror at burde udtale sin Samstemning med Ministeren, hvad Dampplovens